

Program nauczania polskiego języka migowego na kursie języka ogólnego z poziomu A1 dla słyszących dzieci w szkole podstawowej w klasach IV-VI, w ramach prowadzenia zajęć dodatkowych

Iceland
Liechtenstein
Norway grants

Projekt „Standardy edukacyjne dla polskiego języka migowego” korzysta z dofinansowania o wartości 101 945,60 Euro otrzymanego od Islandii, Liechtensteinu i Norwegii w ramach Funduszy EOG.

Program nauczania polskiego języka migowego na kursie języka ogólnego z poziomu A1 dla słyszących dzieci w szkole podstawowej w klasach IV-VI, w ramach prowadzenia zajęć dodatkowych

Poniżej zamieszczono przykładowy rozkład treści materiału PJM na poziomie A1 w kursie języka ogólnego dla dzieci. Program przeznaczony jest dla dzieci słyszących w wieku między 8 a 11 lat, które określa się jako grupę wczesnoszkolną obejmującą klasy IV – VI. Mimo wskazania konkretnego etapu edukacyjnego kurs nie jest zaprojektowany jako propozycja sformalizowana w takiej postaci, jak ma to miejsce podczas realizacji programu szkolnego w trakcie lekcji, a jako rodzaj zajęć dodatkowych, odbywających się po lekcjach. Jednocześnie odmienna modalność języka migowego ukierunkowuje proces nauki na interakcję bezpośrednią z uczniem i wykluczenie elementów produkcji i odbioru tekstów w formie innej niż na żywo (lub w postaci nagranych tekstów miganych).

Ze względu na specyfikę grupy docelowej – młodszych dzieci – nauczyciel nie ma tak dużej swobody doboru metod i narzędzi, jak przy pracy z uczniem dorosłym, a jednocześnie musi weryfikować cele nauczania języka i brać pod uwagę cechy rozwojowe dzieci oraz ich szczególne potrzeby komunikacyjne. Stąd też poniższy rozkład materiału przede wszystkim podkreśla koncepcję podejścia komunikacyjnego, w której język jest narzędziem do osiągnięcia określonych zadań/celów, a nie celem samym w sobie (np. do nauki gramatyki). Poniższy dokument jest tylko propozycją możliwych sposobów pracy w formie zorganizowanego tematycznie programu, który odnosi się do zagadnień dotyczących najbliższego otoczenia dziecka (szkoły, domu, rodziny) i pozwoli mu osiągnąć w określonym stopniu dużą część umiejętności z poziomu A1 w PJM. Ucząc dzieci, musimy przede wszystkim pamiętać, że osiągnięcie przez nie pełnych kompetencji komunikacyjnych i językowych na poziomie sugerowanym przez ESOKJ jest z góry niemożliwe, ze względu na fakt, że wymagania te są projektowane dla osób dorosłych, które posiadają już pewien repertuar opanowanych umiejętności (kompetencji ogólnych), jak i określoną świadomość językową. Zakreślenie projektowanych końcowych kompetencji językowych w programach przeznaczonych dla dzieci nie powinno więc bezkrytycznie odnosić się do wybranych zestawów deskryptorów – musimy pamiętać, że nasi uczniowie wykształcą wybrane kompetencje w ograniczonym stopniu, a ich zasób słownictwa prawdopodobnie nie będzie w pełni odpowiadał wymaganiom standardowych programów nauczania języka obcego dla dorosłych (na co ma wpływ przede wszystkim ograniczenie zasobu słownictwa do wybranych zakresów tematycznych oraz sposoby wprowadzania zagadnień gramatycznych). Dodatkowo, niektóre umiejętności wskazywane w deskryptorach nie są w ogóle możliwe do zrealizowania w grupie dzieci ze względu na ich

niedostateczne przygotowanie ogólne, wiedzę i organizację (np. uczestnictwo w dyskusji formalnej, oświadczenia publiczne, wywiady itp.).

Ze względu na specyfikę całego procesu nauczania dzieci poziomy kompetencji i odnoszące się do nich deskryptory ESOKJ muszą być obowiązkowo dostosowane do, z jednej strony, ogólnych predyspozycji dzieci w tym przedziale wiekowym (ich ograniczonych umiejętności pamięciowych, zdolności do krótkotrwałej koncentracji, ograniczonej zdolności do myślenia abstrakcyjnego i niskich umiejętności samoorganizacji pracy), jak i, z drugiej strony, do indywidualnych cech konkretnej grupy odbiorców. Dlatego też, przygotowując program nauczania przeznaczony do nauki dzieci na poziomie wczesnoszkolnym, warto brać pod uwagę, że cele nauki oraz założenia należy ograniczyć do wybranych (świadomie) określonych zagadnień językowych oraz tematów, tak by móc w sposób lepiej dostosowany do ucznia wprowadzać go w świat nowego języka. Poniższy opis szczegółowy poszczególnych elementów programu zawiera założenia ogólne (do kogo skierowany jest kurs, czas trwania kursu), jak i zakreśla cele ogólne nauki oraz proponowane metody.

1. Założenia ogólne

Opis grupy: grupa jednolita o zbliżonym wieku, słyszące dzieci, szkoła podstawowa (klasa IV-VI/ wiek między 8 a maksymalnie 11 lat)

Zaprezentowany rozkład materiału docelowo przeznaczony jest do nauki jednolitej grupy pod względem wiekowym, ze względu na określone potrzeby komunikacyjne charakterystyczne dla dzieci na konkretnym etapie rozwoju (konkretny podział na grupy wskazuje Komorowska [Komorowska, 36-38]). Ze względu na proponowane konkretne metody oraz odniesienie do istniejących materiałów do nauki PJM istnieje możliwość, by ten sam program tematyczny realizować w grupie dzieci młodszych, uwzględniając oczywiście modyfikacje celów nauczania oraz konkretnych umiejętności, które dziecko może osiągnąć z zakresu poziomu A1.

Liczba godzin: 45 jednostek lekcyjnych

Jednostka lekcyjna: 45 minut

Poziom znajomości PJM: brak

Lektor: głuchy natywny użytkownik PJM z doświadczeniem w nauczaniu PJM jako języka obcego, najlepiej także z doświadczeniem uczenia dzieci z określonej grupy wiekowej.

Cel ogólny: zapoznanie ze znakami i zwrotami w PJM dotyczącymi podstawowych tematów najbliższych uczniowi (informacje o nim samym, jego szkole, miejscu zamieszkania); podstawowe informacje o Kulturze Głuchych; wprowadzenie do gramatyki wizualno-przestrzennej.

Stosowane metody: proponowana metoda monolingwalna, sposoby pracy różnorodne dostosowane do grupy.

Ze względu na specyfikę grupy docelowej istnieje ograniczenie co do doboru metod nauczania i narzędzi – praca z dziećmi będącymi na etapie wczesnoszkolnym musi być dostosowana do ich umiejętności i wiedzy: wyklucza to przede wszystkim metody oparte na pamięciowym opanowaniu dużych partii materiału, prezentacje zagadnień gramatycznych czy prezentacje tematów nie dotyczących bezpośrednio zainteresowań dzieci. Metody te muszą iść w parze z potrzebami edukacyjnymi i emocjonalnymi – świadomie rezygnuje się z długich tekstów językowych i nie naciska się na rozwijanie pełnych umiejętności z zakresu produkcji na rzecz „osłuchania się” („opatrzenia się”) dziecka z językiem i podtrzymanie pozytywnej motywacji do nauki języka. Metody muszą być dostosowane do tempa pracy grupy i jednocześnie być atrakcyjne: powinny stopniowo i powoli wprowadzać słownictwo, kierować się przybliżaniem wszelkich nowych zagadnień w kolejności „od najprostszego do trudniejszego”, zawierać częste powtórzenia materiału już wcześniej opracowanego (zawarte w krótkich zadaniach i ćwiczeniach), polegać na częstych zmianach aktywności i różnorodności bodźców. Dla tak określonej grupy wiekowej często rezygnuje się z prac domowych w formie pracy własnej z podręcznikiem w domu, wykonywania zadań polegających na ćwiczeniach gramatycznych, zastępując je zadaniami powtórzeniowymi, często w formie zabaw, gier językowych, memory, wycinanek, kolorowanek, wykreślanek itp.

Najważniejszym założeniem metodycznym, od którego nie zaleca się odstępstwa, jest podejście bezpośrednio monolingwalne – komunikacja odbywać się powinna głównie w języku migowym przy ograniczeniu graficznych bodźców oraz mówionych/pisanych tekstów w języku polskim. Oczywiście, stanowi to wyzwanie dla prowadzącego i wymaga od niego wypracowania bardzo otwartej i wyrozumiałej postawy nakierowanej na komunikację z dzieckiem, ale z pewnością taka decyzja metodyczna wpłynie pozytywnie na proces kształtowania uwagi uczniów dostosowywanej do

zupełnie nowej dla nich modalności wizualno-przestrzennej. Zakres materiału zakłada również rezygnację z formalnej nauki zasad gramatycznych, wszelkie zagadnienia wyróżnione w programie są wprowadzane bez tłumaczenia, a jedynie w kontekście realizacji konkretnych tematów.

Prezentowany program zainspirowały dostępne już na rynku materiały przeznaczone do nauki dzieci PJM – multimedialny kurs „Migaj razem z nami” dla poziomu A1 (część 1), który zawierają zarówno materiały w postaci filmów, jak i utrwalające i powtórzeniowe ćwiczenia interaktywne oraz zestawy zadań, gier w postaci drukowalnych kart pracy. Przygotowany rozkład materiału nie odnosi się w pełni do tego podręcznika, ale w dużej mierze pokrywa te same zakresy tematyczne. Jednocześnie, będąc tylko wyimkiem całego programu, nie stanowi realizacji pełnego kursu z poziomu A1, a jedynie jeden semestr nauki. Oczywiście, żadne proponowane do użycia w trakcie pracy materiały nie wyczerpują wszystkich możliwości, a każdy lektor może uzupełniać je dowolną liczbą innych/tworzonych przez siebie treści, ćwiczeń (dodatkowo należy wspomnieć, że ze względu na formę multimedialną i obszerny zakres tematyczny kursu „Migaj razem z nami” ćwiczenia i karty pracy stanowią przykładowe propozycje form zadań, które można wprowadzać na zajęciach i z pewnością nie wystarczą do pełnego utrwalenia materiałów).

2. Deskryptory ogólne realizowane w trakcie trwania całego kursu (poziom A1)

Wspólne poziomy biegłości językowej: Skala globalna

Osoba posługująca się językiem na tym poziomie rozumie i potrafi stosować wyuczone, potoczne wyrażenia i budować bardzo proste wypowiedzi, służące zaspokajaniu konkretnych potrzeb życia codziennego. Potrafi przedstawiać siebie i innych. Potrafi zadawać pytania dotyczące życia prywatnego, miejsca zamieszkania, znajomych i posiadanych rzeczy oraz odpowiadać na podobne pytania. Potrafi prowadzić prostą rozmowę pod warunkiem, że rozmówca mówi wolno i wyraźnie oraz jest gotowy do pomocy.

Rozumienie – (1) Rozumienie na żywo/w komunikacji bezpośredniej – Ogólny opis umiejętności

Potrafi rozpoznać pojedyncze znaki, które są artykułowane bardzo powoli i uważnie, z długimi pauzami umożliwiającymi stopniowe przyswajanie znaczenia.

Potrafi zrozumieć konkretną informację dotyczącą znanych tematów życia codziennego, jeśli jest podana w sposób wolny i wyraźny (np. czasu i miejsc).

Produkcja – (1) Wypowiedź na żywo – Ogólny opis umiejętności

Potrafi migać krótkie frazy na swój temat, podając podstawowe informacje osobowe (np. nazwisko, adres, rodzina, narodowość).

Potrafi migać pojedyncze zdania na temat ludzi i miejsc.

Produkcja – (2) Wypowiedź rejestrowana – Ogólny opis umiejętności

Potrafi nagrywać proste, pojedyncze wyrażenia i zdania, dbając o należyłą widoczność rąk i twarzy.

Udziela informacji w postaci nagrań dotyczących istotnych dla niego zagadnień (np. rodziny, zwierząt domowych, preferencji) z użyciem prostych słów i wyrażzeń, dbając o odpowiednie kadrowanie sylwetki.

Interakcja – (1) Interakcja na żywo – Ogólna ocena umiejętności

Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie, a także wyrażać i uwzględniać proste stwierdzenia dotyczące codziennych potrzeb lub bardzo dobrze znanych tematów.

Potrafi uczestniczyć w prostych sytuacjach komunikacyjnych, gdy rozmówca często powtarza wypowiedzi w wolniejszym tempie migania, parafrazuje i wyjaśnia.

Mediacja – (1) Mediacja tekstu – Ogólny opis umiejętności

Potrafi używać prostych znaków i niewerbalnych sygnałów, żeby okazać zainteresowanie jakąś ideą.

Komunikacyjne kompetencje językowe – (1) Kompetencje lingwistyczne – Stosowanie środków językowe: zakres ogólny

Potrafi używać podstawowych wzorów zdań do tworzenia prostych, krótkich wypowiedzi.

Dysponuje bardzo podstawowym zasobem prostych wyrażzeń na temat własnej osoby i dotyczących konkretnych potrzeb.

Komunikacyjne kompetencje językowe – (1) Kompetencje lingwistyczne – Zakres słownictwa

Dysponuje podstawowym (skonwencjonalizowanym) zasobem słownictwa, złożonym z pojedynczych znaków lub wyrażzeń związanych z konkretnymi sytuacjami.

Komunikacyjne kompetencje językowe – (1) Kompetencje lingwistyczne – Poprawność gramatyczna

Wykazuje jedynie ograniczone opanowanie prostych struktur gramatycznych i wzorów zdaniowych – w ramach wyuczonego zasobu.

Komunikacyjne kompetencje językowe – (1) Kompetencje lingwistyczne – Poprawność digramatyczna

Potrafi utworzyć liczbę mnogą prostych znaków (poprzez liczebniki lub powtórzenie).

Potrafi skonstruować proste zdanie, używając znaków leksykalnych oraz z zastosowaniem odpowiedniej mimiki.

Potrafi za pomocą mimiki oddać grubość/wielkość obiektu.

Potrafi poprawnie używać zaimków osobowych.

Komunikacyjne kompetencje językowe – (1) Kompetencje lingwistyczne – Poprawność fonologiczna

Ogólna:

Artykulacja bardzo ograniczonego zakresu wyuczonych słów i wyrażeń – przy pewnym wysiłku – zrozumiała dla rodzimych użytkowników języka, przywykłych do rozmówców z tej grupy językowej.

Potrafi poprawnie powtórzyć ograniczony zasób znaków.

Artykulacja znaków

Potrafi powtórzyć znaki PJM, jeśli jest szczegółowo poinstruowany.

Potrafi zamigać ograniczoną liczbę znaków w zrozumiały sposób, jeśli rozmówca wspiera go, np. poprzez poprawne powtarzanie lub egzekwowanie powtórzeń nowych znaków.

Potrafi migać znaki z poprawnymi i wyraźnymi układem dłoni, zarówno w izolacji, jak i w zdaniu.

Cechy prozodyczne

Potrafi stosować w zrozumiały sposób elementy prozodyczne na ograniczonym zakresie prostych znaków i wyrażeń; jego rozmówca musi z nim współpracować.

Komunikacyjne kompetencje językowe – (1) Kompetencje lingwistyczne – Poprawność daktylograficzna

Potrafi literować z wykorzystaniem alfabetu palcowego, nazwy, terminy techniczne i in., mimo dość zauważalnego namyślenia i przerw.

Komunikacyjne kompetencje językowe – (2) Kompetencje pragmatyczne – Spójność wypowiedzi

Potrafi łączyć słowa lub grupy słów za pomocą bardzo podstawowych spójników, jak „i” lub „potem”.

Komunikacyjne kompetencje językowe – (2) Kompetencje pragmatyczne – Precyzja wypowiedzi

Potrafi wyrażać podstawowe informacje o sobie i w prosty sposób sygnalizować konkretne potrzeby.

Komunikacyjne kompetencje językowe – (2) Kompetencje pragmatyczne – Płynność wypowiedzi

Potrafi formułować bardzo krótkie, pojedyncze, głównie przygotowane wcześniej wypowiedzi, potrzebuje jednak częstych przerw na znalezienie odpowiednich zwrotów, wymówienie mniej znanych słów i poprawę zakłóceń występujących w komunikacji.

Komunikacyjne kompetencje językowe — (2) Kompetencje pragmatyczne — Postawa i oddziaływanie nadawcy

Potrafi ustawić się tak, że jego miganie jest dobrze widoczne przez odbiorcę.

Komunikacyjne kompetencje językowe — (3) Kompetencje socjolingwistyczne — Ogólny opis umiejętności

Potrafi nawiązywać podstawowe kontakty towarzyskie, używając najprostszych zwrotów grzecznościowych, takich jak formy powitalne i pożegnalne, przedstawianie się, zwroty typu: proszę, dziękuję, przepraszam itp.

Komunikacyjne kompetencje językowe — (3) Kompetencje socjolingwistyczne — Stosowność socjolingwistyczna i zasób elementów kulturowych

Potrafi utrzymać bezpośredni kontakt wzrokowy z rozmówcą.

Potrafi zastosować różne strategie w celu nawiązania kontaktu wzrokowego niezbędnego dla komunikacji (dotykanie, mruganie, uderzanie w stół, włączanie i wyłączanie światła).

Potrafi odpowiednio pozdrowić głuchą osobę.

Potrafi zwrócić na siebie uwagę, gdy chce się wypowiedzieć (poprzez podniesienie ręki, dotknięcie).

Potrafi dać swojemu rozmówcy wizualną informację zwrotną (pozytywną/negatywną) poprzez mimikę.

Potrafi dać swojemu rozmówcy wizualną informację zwrotną poprzez skodyfikowane znaki.

Potrafi używać alfabetu palcowego jako pomocy w przypadku problemów w komunikacji.

Nr	Liczba godzin	Temat	Opis	Tematyka/Słownictwo	Gramatyka	Deskryptor CEFR
1	1	Poznajmy się!	Podstawowe formy powitań i pożegnań. Przedstawianie się. Wprowadzenie podstaw alfabetu palcowego (cz. 1). Podstawowe zasady interakcji migowej: podtrzymywanie kontaktu wzrokowego, sposoby zwracania uwagi itp... Sygnalizowanie niezrozumienia wypowiedzi migowej.	Formuły powitalne i grzecznościowe. Słownictwo: CHŁOPIEC, DZIEWCZYNKA, SŁYSZĄCY, GŁUCHY, JA, TY. Alfabet palcowy cz. 1 Zwroty: <i>nie rozumiem, proszę powtórzyć.</i>	Wskazywanie na siebie; zaimki osobowe: ja, ty.	Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: opisywanie doświadczeń i przeżyć Potrafi migać o sobie, opisać, czym się zajmuje i gdzie mieszka. Interakcja - (1) Interakcja na żywo -Konwersacja Potrafi przedstawić się i zamigać skonwencjonalizowane formuły powitalne i pożegnalne. Interakcja - (1) Strategie interakcyjne Potrafi zasygnalizować gestami, mimiką, postawą ciała, że czegoś nie rozumie. Za pomocą znaków potrafi wyrazić w prosty sposób, że czegoś nie rozumie.
2	1	Wprowadzenie w Kulturę Głuchych - przydomki migowe	Savoir-vivre Głuchych i podstawowe informacje o KG. Zasady nadawanie przydomków migowych.	Słownictwo: MIGĄĆ, ZNAK MIGOWY, KULTURA GŁUCHYCH, IMIĘ, NAZWISKO.	Konstrukcje pytajne typu 'Kto...?'. Stosowanie mimiki adekwatnej do pytania.	Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Konwersacja

				Alfabet palcowy cz. 2.	Udzielanie odpowiedzi na pytanie, w formie wyrażen: „JA ZNAK MIGOWY...”/ „JA IMIĘ literowanie”.	<p>Potrafi przedstawić się i zamigać skonwencjonalizowane formuły powitalne i pożegnalne.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.</p> <p>Interakcja - (1) Strategie interakcyjne Potrafi zasygnalizować gestami, mimiką, postawą ciała, że czegoś nie rozumie.</p> <p>Za pomocą znaków potrafi wyrazić w prosty sposób, że czegoś nie rozumie.</p>
3	1	Co masz w plecaku?	<p>Poznanie słownictwa dotyczącego przyborów szkolnych.</p> <p>Powtórzenie konstrukcji pytajnych typu „Kto...?”.</p> <p>Wprowadzenie konstrukcji: „To...?” [TO KSIĄŻKA?]</p>	<p>Słownictwo: podstawowe przybory szkolne, np.: DŁUGOPIS, KSIĄŻKA, LINIJKA, PLECAK, KREDKI, NOŻYCZKI.</p> <p>Słownictwo: TO/TA/TEN, TAK, NIE.</p> <p>Alfabet palcowy cz. 3</p>	<p>Wskazywanie, zaimki osobowe: on/ona.</p> <p>Wskazywanie, zaimek wskazujący na konkretny przedmiot/rysunek znajdujący się w zasięgu wzroku w funkcji: ten/ta/to.</p> <p>Konstrukcja pytajna: “To X?”</p> <p>Stosowanie mimiki adekwatnej do pytania.</p>	<p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Rozumienie rozmówcy rodzimego użytkownika języka Rozumie pytania i instrukcje kierowane do niego uważne i w powolnym tempie. Potrafi też wypełniać krótkie, proste polecenia.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji</p>

			Alfabet palcowy – część trzecia, literowanie pełnych imion i nazwisk. Wskazywanie na przedmioty i inne osoby – ich identyfikacja.		Proste zdania oznajmujące z użyciem partykuł tak/nie.	Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.
4	1	Stara książka, nowy długopis!	Wprowadzenie konstrukcji „Co to jest?” [CO-TO-JEST?] i udzielanie prostych odpowiedzi. Charakteryzowanie przedmiotów z użyciem wyrażen nowy/stary.	Powtórzenie słownictwa dot. przyborów szkolnych. Wprowadzenie wyrażen z przymiotnikiem: NOWY/STARY. Znak: CO-TO-JEST	Konstrukcja pytajna: “Co to jest?”. Stosowanie mimiki adekwatnej do pytania. Udzielanie odpowiedzi w formie wyrażenia ze wskazywaniem: „TO X”/ “TO NOWY/STARY X”. Wyrażenia z przymiotnikiem	<p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Rozumienie rozmówcy rodzimego użytkownika języka</p> <p>Rozumie pytania i instrukcje kierowane do niego uważne i w powolnym tempie. Potrafi też wypełniać krótkie, proste polecenia.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji</p> <p>Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.</p> <p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: udzielanie informacji</p> <p>Potrafi w prosty sposób opisać obiekt (ze szczególnym uwzględnieniem jego wysokości, szerokości i długości) lub obrazek, z użyciem prostych znaków, wyrażen oraz utartych zwrotów, jeśli miał</p>

						możliwości wcześniejszego przygotowania wypowiedzi i w trakcie migania może bezpośrednio odnosić się do tego obiektu/obrazka
5	1	Jedna szkoła, dziesięć klas.	<p>Poznanie liczebników w zakresie od 1 do 10.</p> <p>Wprowadzenie słownictwa dotyczącego szkoły i podstawowego wyposażenia sali.</p> <p>Wskazywanie na przedmioty w przestrzeni (np. w klasie) – ich identyfikacja i podanie ich liczby.</p> <p>Konstruowanie pytań w formie wyrażenia: „Ile...?”</p> <p>Udzielanie prostych odpowiedzi.</p>	<p>Słownictwo dotyczące szkoły: SZKOŁA, KLASA, KORYTARZ.</p> <p>Słownictwo dotyczące wyposażenia sali: ŁAWKA, TABLICA, KRZESŁO, BIURKO/STÓŁ, OKNO, DRZWI.</p> <p>Liczebniki główne 1-10</p>	<p>Konstrukcja pytajna: “Ile...?”.</p> <p>Stosowanie mimiki adekwatnej do pytania</p> <p>Konstruowanie prostych wypowiedzi z liczebnikami w zakresie do dziesięciu (TAM 10 ŁAWKA; TU 2 OKNO)</p> <p>Wskazywanie, zaimek wskazujący na konkretny przedmiot/rysunek znajdujący się w zasięgu wzroku w funkcji: ten/ta/to.</p>	<p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Rozumienie rozmówcy rodzimego użytkownika języka</p> <p>Rozumie pytania i instrukcje kierowane do niego uważne i w powolnym tempie. Potrafi też wypełniać krótkie, proste polecenia.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji</p> <p>Potrafi wyrażać liczby, ilości i koszt w ograniczonym zakresie.</p> <p>Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.</p>
6	1	Mam żółtą piłkę.	<p>Poznanie słownictwa dotyczącego zabawek. Opis przedmiotu pod względem koloru. Podstawowe formuły wyrażające posiadanie przedmiotów.</p>	<p>Słownictwo z zakresie kolorów: BIAŁY, CZARNY, CZERWONY, ŻÓŁTY, ZIELONY, NIEBIESKI, RÓŻOWY BRĄZOWY.</p>	<p>Opis przedmiotu z użyciem nazw kolorów oraz podawanie ich liczby.</p> <p>Konstruowanie prostych wypowiedzi z wyrażeniem: “Mam..., Nie mam...”</p>	<p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: udzielanie informacji</p> <p>Potrafi w prosty sposób opisać obiekt (ze szczególnym</p>

			<p>Zadawanie pytań (co-to-jest/to...?) i wyrażanie próśb o konkretne przedmioty.</p>	<p>Słownictwo dot. zabawek: ZABAWKA, PIŁKA, SAMOCHÓD, MIŚ, LALKA, KLOCKI.</p> <p>Słownictwo: MIEĆ/NIE-MIEĆ, PROSIĆ</p>	<p>Wyrażanie prośby w formie pytania; stosowanie mimiki adekwatnej do pytania.</p>	<p>uwzględnieniem jego wysokości, szerokości i długości) lub obrazek, z użyciem prostych znaków, wyrażeń oraz utartych zwrotów, jeśli miał możliwości wcześniejszego przygotowania wypowiedzi i w trakcie migania może bezpośrednio odnosić się do tego obiektu/obrazka.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Rozmowa prowadzona w konkretnym celu Umie prosić o podanie konkretnych przedmiotów i reagować na podobne prośby innych.</p> <p>Rozumie pytania i instrukcje kierowane do niego uważnie i powoli, a także potrafi wykonywać krótkie i proste polecenia.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi określać kolor ubrań albo innych znanych mu obiektów i pytać o ich kolor.</p>
--	--	--	--	--	--	--

7	2	W piątek mam lekcje geografii.	<p>Tworzenie krótkich wypowiedzi dotyczących zdarzeń następujących po sobie w czasie – krótka wypowiedź monologowa o planie lekcji.</p> <p>Krótkie, proste konwersacje dotyczące planu lekcji.</p>	<p>Słownictwo: dni tygodnia. Słownictwo dot. nazw przedmiotów szkolnych i nauki: LEKCJA, UCZYĆ-SIĘ, PRZEDMIOT, MATEMATYKA, JĘZYK POLSKI, BIOLOGIA, GEOGRAFIA, PLASTYKA, W-F.</p>	<p>Opis sekwencji zdarzeń w ramach tygodnia.</p> <p>Konstruowanie prostych wypowiedzi dotyczących planu lekcji w poszczególne dni tygodnia.</p> <p>Wprowadzenie do gramatycznego użycia przestrzeni - linia czasowa sekwencji zdarzeń.</p>	<p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Konwersacja Bierze udział w prostej konwersacji na znane mu lub rutynowe tematy związane z rodziną, szkołą.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi wymienić znaki migowe dla nazw miesięcy, dni tygodnia i pór dnia.</p>
8	1	Co robisz rano i po południu?	<p>Opisywanie czynności dnia codziennego z uwzględnieniem pór dnia.</p> <p>Przygotowanie do pracy w parach przy konstruowaniu mini dialogów dotyczących konkretnego (zaprezentowanego) planu zajęć oraz posiłków z uwzględnieniem pory dnia: pytania z użyciem KIEDY oraz CO-ROBIĆ.</p>	<p>Słownictwo: RANO, WIECZOREM, POPOŁUDNIU; czynności dnia codziennego: JEDZENIE (ŚNIADANIE, OBIAD, KOLACJA), SPAĆ, WSTAĆ, MYĆ-SIĘ, UBIERAĆ-SIĘ.</p>	<p>Opis sekwencji zdarzeń w ramach tygodnia i pór dnia.</p> <p>Konstruowanie prostych wypowiedzi dotyczących podstawowych czynności.</p> <p>Wprowadzenie konstrukcji „Kiedy...?”, Co robisz w [dzień tygodnia/pora dnia]?”. Udzielanie odpowiedzi na proste pytania.</p>	<p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: opisywanie doświadczeń i przeżyć</p> <p>Potrafi opisać siebie (np. imię, wiek, rodzinę) i zaprezentować proste aspekty swojego codziennego życia w formie serii prostych zdań, używając prostych znaków i podstawowych wyrażeń, jeśli miał możliwość wcześniejszego przygotowania wypowiedzi</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Konwersacja</p>

						<p>Bierze udział w prostej konwersacji na znane mu lub rutynowe tematy związane z rodziną, szkołą.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi wymienić znaki migowe dla nazw miesięcy, dni tygodnia i pór dnia</p> <p>Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.</p>
9	2	Mój plan dnia – powtórzenie.	<p>Ułożenie opisu wymyślonego przez siebie planu zajęć oraz posiłków z uwzględnieniem pory dnia oraz pełnych godzin zegarowych.</p> <p>Zadawanie pytań o plany zajęć innych osób z odniesieniem do pory dnia i pełnych godzin zegarowych. Udzielanie odpowiedzi na te pytania o własny plan zajęć.</p>	<p>Słownictwo: pełne godziny zegarowe (liczebniki inkorporowane); powtórzenie: nazwy przedmiotów szkolnych, czynności dnia codziennego, nazwy dni tygodnia i pór dnia.</p>	<p>Wprowadzenie konstrukcji: "Która godzina?". Stosowanie mimiki adekwatnej do pytania.</p> <p>Krótką wypowiedź monologową zbudowaną z prostych zdań dotyczących codziennych czynności (sekwencja zdarzeń).</p>	<p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: opisywanie doświadczeń i przeżyć Potrafi opisać siebie (np. imię, wiek, rodzinę) i zaprezentować proste aspekty swojego codziennego życia w formie serii prostych zdań, używając prostych znaków i podstawowych wyrażzeń, jeśli miał możliwość wcześniejszego przygotowania wypowiedzi.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi migać daty i godziny.</p>

						Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.
10	2	W poniedziałek gram w badmintona!	Opowiadanie o zainteresowaniach i hobby. Plan zajęć w tygodniu – rozumienie tekstu miganego nagranych. Szczegółowy opis planu zajęć dodatkowych w tygodniu - powtórzenie dni tygodnia, godzin, pór dnia.	Słownictwo: HOBBY, rodzaje sportów (PIŁKA NOŻNA, SIATKÓWKA), zainteresowania (CZYTAĆ KSIĄŻKI, MALOWAĆ), KARATE, TANIEC itp. Słownictwo: LUBIĆ, NIE-LUBIĆ. Powtórzenie słownictwa – wyrażanie czasu.	Konstrukcje “Lubię/ nie lubię x”. Adekwatna mimika do zdań dotyczących wyrażania preferencji lub niechęci.	Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: opisywanie doświadczeń i przeżyć Potrafi zamigać, co lubi, a czego nie lubi. Potrafi opisać siebie (np. imię, wiek, rodzinę) i zaprezentować proste aspekty swojego codziennego życia w formie serii prostych zdań, używając prostych znaków i podstawowych wyrażen, jeśli miał możliwość wcześniejszego przygotowania wypowiedzi Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi wymienić znaki migowe dla nazw miesięcy, dni tygodnia i pór dnia Wymiana informacji Potrafi migać daty i godziny.
11	1	Co lubisz robić?	Analiza dialogu o zainteresowaniach sportowych.	Słownictwo dotyczące sportów: SPORT, ĆWICZYĆ, PŁYWANIE,	Wprowadzenie konstrukcji pytajnych: “Co lubisz/Czego nie lubisz robić?”	Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: opisywanie doświadczeń i przeżyć

			<p>Pytania o zainteresowania sportowe innych osób i udzielanie odpowiedzi na takie pytania. Charakteryzowanie czynności/sportów.</p>	<p>BIEGANIE, ROWER, JAZDA KONNA, BADMINTON, TENIS, PIŁKA-NOŻNA.</p> <p>Określenia: nudny/ciekawy, trudny/trudno/ łatwy/latwo, szybko/wolno.</p>	<p>“Ty lubisz x?” Wyrażanie zgody/niezgody. (Partykuły TAK /NIE, ZGADZAĆ-SIĘ/NIE- ZGADZAĆ-SIĘ).</p> <p>Wyrażanie preferencji z użyciem wybranych przymiotników/przysłóweków.</p>	<p>Potrafi zamigać, co lubi, a czego nie lubi.</p> <p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: przedstawianie własnego stanowiska</p> <p>Potrafi w prosty sposób wyrazić swoją opinię (ZGADZAĆ-SIĘ, NIE-ZGADZAĆ-SIĘ, TAK, NIE).</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Dyskusja nieformalna (z przyjaciółmi)</p> <p>Zapytany w sposób jasny, powolny i bezpośredni o swoje preferencje dotyczące, np. sportu, jedzenia, udziela odpowiedzi, używając ograniczonego repertuaru wyrażań.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.</p>
--	--	--	---	--	--	---

12	1	Mam dwie ręce!	<p>Opis części ciała. Powtórzenie liczebników w zakresie 1-10 i nazw kolorów.</p> <p>Wprowadzenie pytania o liczbę obiektów (części ciała) i udzielanie odpowiedzi na nie (opis wymyślonego stworka-kosmity).</p>	<p>Słownictwo dotyczące nazw części ciała: CIAŁO, GŁOWA, SZYJA, RĘCE, BRZUCH, NOGI.</p> <p>Powtórzenie liczebników w zakresie 1-10 i kolorów.</p> <p>Słownictwo: CZŁOWIEK, MĘŻCZYZNA, KOBIETA.</p>	<p>Konstrukcja pytania: "Ile...?".</p> <p>Wyrażenie rzeczownika z liczebnikiem.</p>	<p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: udzielanie informacji</p> <p>Potrafi w prosty sposób opisać obiekt lub obrazek, z użyciem prostych znaków, wyrażen oraz utartych zwrotów, jeśli miał możliwości wcześniejszego przygotowania wypowiedzi i w trakcie migania może bezpośrednio odnosić się do tego obiektu/obrazka.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji</p> <p>Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.</p>
13	2	Mój stworek – opis wyglądu postaci	<p>Opis postaci w oparciu o wymyślonego przez siebie stworka-kosmity z uwzględnieniem słownictwa z lekcji oraz liczebników, przymiotników (klasyfikatorowych).</p>	<p>Słownictwo: TWARZ, OCZY, USZY, NOS, USTA, WŁOSY; charakterystyka części twarzy/ciała: DUŻE/MAŁE OCZY/USZY, OKRĄGŁE, WĄSKIE/SZEROKIE OCZY, KRĘCONE/PROSTE WŁOSY, DŁUGIE/KRÓTKIE WŁOSY.</p>	<p>Wprowadzenie do stosowania znaków produktywnych: wyrażenia klasyfikatorowe kształtu/wielkości.</p> <p>Stosowanie adekwatnej mimiki dopasowanej do wyrażen produktywnych.</p>	<p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: udzielanie informacji</p> <p>Potrafi w prosty sposób opisać obiekt (ze szczególnym uwzględnieniem jego wysokości, szerokości i długości) lub obrazek, z użyciem prostych znaków, wyrażen oraz utartych zwrotów, jeśli miał możliwości wcześniejszego przygotowania wypowiedzi i w</p>

						trakcie migania może bezpośrednio odnosić się do tego obiektu/obrazka.
14	2	Trudny wyścig	<p>Mówienie o swoich emocjach, ćwiczenie mimiki. Pytanie o odczucia innych.</p> <p>Oglądanie nagranych tekstu PJM – opis odbytego wyścigu biegowego, zawierający informacje dotyczące wygranych, przegranych, jak i emocji, które wiązały się z udziałem w biegu.</p>	<p>Słownictwo: EMOCJE, SMUTNY, WESOŁY, ZŁY, PRZESTRASZONY, ZASKOCZONY. Czynności: PŁAKAĆ, ŚMIAĆ SIĘ, BAĆ-SIĘ. Liczebniki inkorporowane – PIERWSZE-MIEJSCE, DRUGIE-MIEJSCE itd. Słownictwo: WYGRAĆ, PRZEGRAĆ, PRÓBOWAĆ, TRENOWAĆ/ĆWICZYĆ.</p>	<p>Konstrukcja pytajna: “Jak się czujesz?”. Stosowanie mimiki adekwatnej do pytania.</p> <p>Stosowanie adekwatnej mimiki do znaków wyrażających emocje.</p> <p>Liczebniki inkorporowane dotyczące miejsc na podium.</p> <p>Konstruowanie krótkich wypowiedzi odnoszących się do opisu emocji.</p>	<p>Rozumienie - (2) Rozumienie mediów wizualnych - Oglądanie programów telewizyjnych oraz nagrań</p> <p>Potrafi wyłowić konkretne informacje, np. o miejscu i czasie, z krótkiego nagrania dotyczącego znanych codziennych tematów, jeśli są podane w sposób wolny i jasny.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Konwersacja Potrafi zapytać, jak ktoś się ma i reagować na nowiny.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.</p> <p>Mediacja - (1) Mediacja tekstu - Przekazywanie konkretnej informacji w nagraniach</p>

						Potrafi wymienić w PJM nazwy, liczby, ceny i bardzo proste informacje, które dotyczą jego bezpośrednich zainteresowań (podane w PJM), jeśli rozmówca miga je bardzo wolno, jasno i stosuje powtórzenia.
15	1	Moje zielone buty.	Opis wyglądu postaci – odzież. Charakterystyka ubrań pod względem kolorów, deseni. Wyrażanie opinii. Określanie przynależności obiektów.	Słownictwo: rozszerzenie listy kolorów (FIOLETOWY, SZARY, POMARAŃCZOWY), deseń, nazwy ubrań: SPODNIĘ, SUKIENKA, SPÓDNICA, BLUZKA, T-SHIRT, BUTY, SKARPETKI, PASEK, PŁASZCZ. Słownictwo: ŁADNY, BRZYDKI, MÓJ, TWÓJ.	Konstrukcja pytajna w formie wyrażenia: "Jaki kolor?". Stosowanie mimiki adekwatnej do pytania. Zaimki dzierżawcze: MÓJ/TWÓJ. Wprowadzenie konstrukcji zaimka dzierżawczego z rzeczownikiem. Proste wyrażenia rzeczownika z przymiotnikiem.	Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi określać kolor ubrań albo innych znanych mu obiektów i pytać o ich kolor. Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.
16	2	Opisywanie postaci – lekcja podsumowująca	Oglądanie nagranych tekstu PJM – szczegółowy opis postaci zawierający informacje o wyglądzie (ciele, kolor oczu włosów itd.), części garderoby.	Słownictwo, powtórzenie określeń dotyczących wyglądu. Słownictwo dodatkowe: WYSOKI, NISKI.	Konstrukcja zaimka dzierżawczego z rzeczownikiem. Proste wyrażenia rzeczownika z przymiotnikiem.	Rozumienie - (2) Rozumienie mediów wizualnych - Oglądanie programów telewizyjnych oraz nagrań Potrafi wyłowić konkretne informacje, np. o miejscu i czasie, z krótkiego nagrania dotyczącego

					<p>Komponowanie dłuższej spójnej wypowiedzi monologicowej.</p>	<p>znanych codziennych tematów, jeśli są podane w sposób wolny i jasny.</p> <p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologicowa: udzielanie informacji Potrafi w prosty sposób opisać obiekt (ze szczególnym uwzględnieniem jego wysokości, szerokości i długości) lub obrazek, z użyciem prostych znaków, wyrażeń oraz utartych zwrotów, jeśli miał możliwości wcześniejszego przygotowania wypowiedzi i w trakcie migania może bezpośrednio odnosić się do tego obiektu/obrazka.</p> <p>Mediacja - (1) Mediacja tekstu - Przekazywanie konkretnej informacji w nagraniach Potrafi wymienić w PJM nazwy, liczby, ceny i bardzo proste informacje, które dotyczą jego bezpośrednich zainteresowań (podane w PJM), jeśli rozmówca miga je bardzo wolno, jasno i stosuje powtórzenia.</p>
--	--	--	--	--	--	---

17	2	Mamo, tato, ile lat ma dziadek?	<p>Konstruowanie dłuższych, prostych wypowiedzi na temat członków rodziny.</p> <p>Układanie prostych pytań do wywiadu o dane osobowe członków rodziny innych osób – pytanie o imię, wiek.</p> <p>Liczebniki 20-100. Określanie wieku danej osoby.</p>	<p>Słownictwo: członkowie rodziny: MAMA, TATA, SIOSTRA, BRAT, BABCIA, DZIADEK.</p> <p>Słownictwo: liczebniki w zakresie od 20 do 100.</p> <p>Alfabet palcowy - powtórzenie.</p>	<p>Konstrukcje pytajne, w formie „Ile lat ma twój ...?“, „Jakie imię ma...?“ lub inne dane osobowe członków rodziny.</p> <p>Stosowanie mimiki adekwatnej do pytania.</p> <p>Zaimki dzierżawcze: MÓJ, TWÓJ.</p>	<p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Konwersacja Bierze udział w prostej konwersacji na znane mu lub rutynowe tematy związane z rodziną, szkołą</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi wyrażać liczby, ilości i koszt w ograniczonym zakresie.</p> <p>Umie zadawać pytania dotyczące innych ludzi, na temat tego, gdzie mieszkają, osób, jakie znają czy rzeczy, jakie posiadają, a także odpowiadać na podobne pytania dotyczące własnej osoby.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.</p>
18	1	Moja siostra jest strażakiem!	<p>Poznanie nazw zawodów.</p> <p>Wytyczne do nagrania krótkiej wypowiedzi na temat zawodów, które</p>	<p>Słownictwo: nazwy zawodów (np. NAUCZYCIEL, KIEROWCA, SPRZEDAWCA, PILOT,</p>	<p>Wyrażenie pytajne: „On pracuje/robi...?“</p> <p>Stosowanie mimiki adekwatnej do pytania.</p>	<p>Produkcja - (2) Wypowiedź rejestrowana - Wypowiedź twórcza Potrafi nagrywać proste zdania o sobie i wymyślonych przez siebie</p>

			wykonują członkowie rodziny. Poznanie zasad technicznych, dot. np. kadru, oświetlenia.	HYDRAULIK, STRAŻAK, POLICJANT).		postaciach – o tym, gdzie mieszkają i czym się zajmują. Umie zadawać pytania dotyczące innych ludzi, na temat tego, gdzie mieszkają, osób, jakie znają czy rzeczy, jakie posiadają, a także odpowiadać na podobne pytania dotyczące własnej osoby. Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.
19	2	Rodzinne drzewo genealogiczne – podsumowanie.	Opis rodziny (własnej lub wymyślonej) w postaci przygotowanej dłuższej wypowiedzi monologicznej. Uzyskiwanie informacji od innych osób na temat członków ich rodziny.	Słownictwo: nazwy miast (zależnie od potrzeb danej grupy, w tym również miasta: WARSZAWA, KRAKÓW, POZNAŃ, LUBLIN, GDAŃSK, WROCŁAW); MIESZKAĆ,	Pytanie: "Gdzie mieszka...?" Stosowanie mimiki adekwatnej do pytania. Konstruowanie dłuższej wypowiedzi monologicznej.	Rozumienie - (1) Rozumienie na żywo/w komunikacji bezpośredniej - Odbiór jako widz Potrafi zrozumieć zarys informacji w znanym kontekście sytuacyjnym, np. przy oprowadzaniu po wystawie, jeśli informacje podawane są w sposób jasny i klarowny z zachowaniem pauz między wypowiedziami. Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologiczna: opisywanie doświadczeń i przeżyć

						<p>Potrafi opisać siebie (np. imię, wiek, rodzinę) i zaprezentować proste aspekty swojego codziennego życia w formie serii prostych zdań, używając prostych znaków i podstawowych wyrażzeń, jeśli miał możliwość wcześniejszego przygotowania wypowiedzi</p> <p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Zwracanie się do publiczności</p> <p>Potrafi zamigać bardzo krótką, przeciwioną wcześniej wypowiedź, np. przedstawić osobę występującą, wznieść toast itp.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji</p> <p>Potrafi zadawać proste pytania i odpowiadać na nie.</p>
20	1	Gdzie mieszkamy?	Nazwy pomieszczeń w domu/mieszkanu.	Słownictwo: DOM, MIESZKANIE, nazwy pomieszczeń (KUCHNIA, SALON, ŁAZIENKA, POKÓJ, GARAŻ, OGRÓD), PIĘTRO, PARTER.	Lokalizacja obiektów w przestrzeni. Liczebniki inkorporowane – piętra.	Rozumienie - (2) Rozumienie mediów wizualnych - Oglądanie programów telewizyjnych oraz nagrań

			Oglądanie przygotowanych nagrań z opisami mieszkań/domów.			<p>Potrafi wyłowić konkretne informacje, np. o miejscu i czasie, z krótkiego nagrania dotyczącego znanych codziennych tematów, jeśli są podane w sposób wolny i jasny.</p> <p>Mediacja - (1) Mediacja tekstu - Przekazywanie konkretnej informacji w nagraniach Potrafi wymienić w PJM nazwy, liczby, ceny i bardzo proste informacje, które dotyczą jego bezpośrednich zainteresowań (podane w PJM), jeśli rozmówca miga je bardzo wolno, jasno i stosuje powtórzenia.</p>
21	1	Mój pokój	<p>Opis przykładowych pokoi z uwzględnieniem rozmieszczenia mebli. Wprowadzenie wyrażeń odnoszących się do relacji przestrzennych.</p> <p>Powtórzenie zasad - samodzielne nagranie przygotowanej wypowiedzi dotyczącej opisu pokoju.</p>	<p>Słownictwo dotyczące umeblowania pokoju: ŁÓZKO, SZAFA, SZUFLADA< BIURKO, LAMPKA, TABLICA, DYWAN.</p> <p>Określenia: PO LEWEJ, PO PRAWYJ, NAD, POD, OBOK, BLISKO, DALEKO.</p>	Lokalizacja obiektów w przestrzeni z uwzględnieniem relacji między nimi.	<p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: udzielanie informacji Potrafi w prosty sposób opisać obiekt (ze szczególnym uwzględnieniem jego wysokości, szerokości i długości) lub obrazek, z użyciem prostych znaków, wyrażeń oraz utartych zwrotów, jeśli miał możliwości wcześniejszego przygotowania wypowiedzi i w</p>

						<p>trakcie migania może bezpośrednio odnosić się do tego obiektu/obrazka.</p> <p>Potrafi wyrazić, czy coś znajduje się blisko lub daleko, używając odpowiednich znaków (np. BLISKO, DALEKO).</p> <p>Produkcja - (2) Wypowiedź rejestrowana - Wypowiedź twórcza</p> <p>Potrafi opisać obiekty życia codziennego z wykorzystaniem prostych znaków i wyrażeń, np. kolor i wielkość samochodu, pomieszczenia w domu.</p>
22	2	Tata jest w kuchni, a mama w salonie.	Powtórzenie informacji dotyczących członków rodziny oraz słownictwa związanego z domem/mieszkaniami /umeblowaniem. Opis przykładowej ilustracji. Rozszerzenie tematu o słownictwa związane z podstawowymi czynnościami	Słownictwo dotyczące czynności: SPRZĄTAĆ, ZMYWAĆ NACZYNIA, MYĆ SIĘ, GOTOWAĆ, SPAĆ, OGLĄDAĆ TV, CZYTAĆ KSIĄŻKI, GRAĆ (np. w szachy, na komputerze), ODPOCZYWAĆ.	<p>Konstruowanie zdań zawierających opis sekwencji czynności (linia czasowa).</p> <p>Konstruowanie dłuższej prostej wypowiedzi monologicznej.</p>	<p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji</p> <p>Umie zadawać pytania dotyczące innych ludzi, na temat tego, gdzie mieszkają, osób, jakie znają czy rzeczy, jakie posiadają, a także odpowiadać na podobne pytania dotyczące własnej osoby.</p>

			wykonywanymi w określonych pomieszczeniach i spędzaniem czasu wolnego itd.			
23	1	Domowe pupile.	<p>Wprowadzenie nazw zwierząt domowych.</p> <p>Opis przykładowego zwierzęcia z uwzględnieniem kolorów, futra, części ciała.</p> <p>Stopniowanie cech obiektów (np. całe zwierzę, długość ogona) poprzez gradację.</p>	<p>Słownictwo: nazwy zwierząt domowych (PIES, KOT, CHOMIK, MYSZ, RYBA); słownictwo opisujące wygląd zwierząt: FUTRO, OGON, USZY, WĄSY.</p>	<p>Stopniowanie cech obiektów lub całych obiektów przez gradację: mały/większy/duży, niski/wyższy/wysoki, krótki/krótszy/najkrótszy, długi/dłuższy/najdłuższy.</p>	<p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: udzielanie informacji</p> <p>Potrafi w prosty sposób opisać obiekt (ze szczególnym uwzględnieniem jego wysokości, szerokości i długości) lub obrazek, z użyciem prostych znaków, wyrażeń oraz utartych zwrotów, jeśli miał możliwości wcześniejszego przygotowania wypowiedzi i w trakcie migania może bezpośrednio odnosić się do tego obiektu/obrazka.</p> <p>Produkcja - (2) Wypowiedź rejestrowana - Wypowiedź twórcza</p> <p>Potrafi opisać objekty życia codziennego z wykorzystaniem prostych znaków i wyrażeń, np. kolor i wielkość samochodu, pomieszczenia w domu</p>

24	2	Wizyta w ZOO.	<p>Nazwy zwierząt egzotycznych, które mieszkają w Zoo</p> <p>Mapa ZOO - opis rozmieszczenia wybiegów dla zwierząt, wyrażanie relacji przestrzennych między obiektami, czy są daleko czy blisko.</p> <p>Wyrażanie zakazów dotyczących czynności: o zasadach obowiązujących w ogrodach zoologicznych (prezentowanych w formie graficznej, plakatu, rysunków itd.).</p>	<p>Słownictwo dotyczące nazwy zwierząt: LEW, HIPOPOTAM, TYGRYS, ZEBRA, WIELBŁĄD itp. (zależnie od wybranych materiałów)</p> <p>Słownictwo: OGLĄDAĆ, ZWIEDZAĆ, SPACEROWAĆ, KARMIC, GŁASKAĆ, ŚMIECIĆ; ZAKAZ, NIE-WOLNO.</p>	<p>Wyrażanie relacji przestrzennych (na płaszczyźnie topograficznej).</p> <p>Stosowanie mimiki adekwatnej do intencji wypowiedzi.</p>	<p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: udzielanie informacji Potrafi wyrazić, czy coś znajduje się blisko lub daleko, używając odpowiednich znaków (np. BLISKO, DALEKO).</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Rozumie pytania i instrukcje kierowane do niego/niej uważnie i powoli oraz potrafi stosować się do krótkich, prostych wskazówek.</p> <p>Mediacja - (1) Mediacja tekstu - Przetwarzanie tekstu na żywo Potrafi przekazać w PJM proste, przewidywalne informacje, które zostały podane w prostych symbolach i oznaczeniach, plakatach, programach zapisanych w języku fonicznym.</p>
25	2	Jedziemy na wycieczkę!	Prezentacja przygotowanego nagrania w PJM opisu wycieczki na wieś (opis musi zawierać	Słownictwo dotyczące nazw zwierząt gospodarczych: np. KURA, ŚWINIA, KROWA, KACZKA.	Wykładniki czas przeszłego: BYŁO - NIE-BYŁO.	Rozumienie - (2) Rozumienie mediów wizualnych - Oglądanie programów telewizyjnych oraz nagrań

			<p>informacje dotyczące miejsca i czasu). Opis czynności w odniesieniu do czasu przeszłego. Tworzenie dłuższej wypowiedzi na podstawie komiksów/zdjęć.</p>	<p>Słownictwo dotyczące topografii: WIEŚ, ŁĄKA, POLE, JEZIORO, LAS. Słownictwo: WCZORAJ, DZISIAJ, BYŁO, NIE-BYŁO.</p>	<p>Tworzenie dłuższej wypowiedzi monologowej.</p>	<p>Potrafi wyłowić konkretne informacje, np. o miejscu i czasie, z krótkiego nagrania dotyczącego znanych codziennych tematów, jeśli są podane w sposób wolny i jasny.</p> <p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: udzielanie informacji</p> <p>Potrafi wyrazić, czy coś znajduje się blisko lub daleko, używając odpowiednich znaków (np. BLISKO, DALEKO).</p> <p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: udzielanie informacji</p> <p>Potrafi w prosty sposób opisać obiekt (ze szczególnym uwzględnieniem jego wysokości, szerokości i długości) lub obrazek, z użyciem prostych znaków, wyrażeń oraz utartych zwrotów, jeśli miał możliwości wcześniejszego przygotowania wypowiedzi i w</p>
--	--	--	---	---	---	---

						trakcie migania może bezpośrednio odnosić się do tego obiektu/obrazka.
26	2	Moje ulubione zwierzę (projekt) – podsumowanie.	<p>Przygotowanie pełnego opisu w dowolnie wybranego zwierzęcia (przygotowanie w parach lub w grupie, również pomocy wizualnych).</p> <p>Uzupełnienie słownictwa: nazwy kontynentów, pokarmy, cechy zwierząt.</p> <p>Prezentacja projektów przyjmuje formę wystąpienia w klasie.</p>	Słownictwo: cechy (DZIKI, AGRESYWNY, SPOKOJNY, SZYBKI, WOLNY), pokarm, kontynenty.	Dłuższa, przygotowana wypowiedź monologowa.	<p>Rozumienie - (1) Rozumienie na żywo/w komunikacji bezpośredniej - Odbiór jako widz</p> <p>Potrafi zrozumieć zarys informacji w znanym kontekście sytuacyjnym, np. przy oprowadzaniu po wystawie, jeśli informacje podawane są w sposób jasny i klarowny z zachowaniem pauz między wypowiedziami.</p> <p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: udzielanie informacji</p> <p>Potrafi w prosty sposób opisać obiekt (ze szczególnym uwzględnieniem jego wysokości, szerokości i długości) lub obrazek, z użyciem prostych znaków, wyrażeń oraz utartych zwrotów, jeśli miał możliwość wcześniejszego przygotowania wypowiedzi i w</p>

						<p>trakcie migania może bezpośrednio odnosić się do tego obiektu/obrazka.</p> <p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Zwracanie się do publiczności Potrafi zamigać bardzo krótką, przeciwioną wcześniej wypowiedź, np. przedstawić osobę występującą, wzniesć toast itp.</p>
27	2	<p>Zróbmy coś dobrego do jedzenia – idziemy na zakupy.</p>	<p>Wybrana leksyka dotycząca produktów spożywczych i zakupów.</p> <p>Podawanie cen produktów w złotówkach.</p> <p>Tworzenie mini dialogów opartych o pytania dotyczące liczby, cen i rodzajów produktów spożywczych (w oparciu o przygotowane materiały graficzne).</p> <p>Hipotetyczna sytuacja „w sklepie” w interakcji ze sprzedawcą – podstawy</p>	<p>Słownictwo: produkty spożywcze (WARZYWA, OWOCE, POMIDOR, OGÓREK, SAŁATA, CEBULA, JABŁKO, GRUSZKA, BANAN), Powtórzenie liczebników głównych i rozszerzenie słownictwa do liczebniki z zakresu od 100 do 1000.</p>	<p>Stosowanie mimiki adekwatnej do intencji wypowiedzi.</p>	<p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Rozmowa prowadzona w konkretnym celu Umie prosić o podanie konkretnych przedmiotów i reagować na podobne prośby innych.</p> <p>Potrafi stosować się do podstawowych poleceń dotyczących czasu, miejsc i danych liczbowych itp.</p> <p>Rozumie pytania i instrukcje kierowane do niego uważnie i powoli, a także potrafi wykonywać krótkie i proste polecenia.</p>

			etykiety językowej (grzeczność w PJM).			Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi wyrażać liczby, ilości i koszt w ograniczonym zakresie.
28	1	Na śniadanie lubię jeść kanapki.	<p>Wprowadzenie nazw posiłków i uzupełnienie leksyki dotyczącej warzyw i owoców.</p> <p>Wypowiedź o preferencjach dotyczących jedzenia. Wyrażanie opinii.</p> <p>Konwersacje o jedzeniu i preferencjach uczniów (pytania i odpowiedzi).</p>	Słownictwo dotyczące nazw posiłków (ŚNIADANIE, OBIAD, KOLACJA), jedzenia (RZODKIEWKA, ZIEMNIAK, KOTLET, MARCHEWKA, HERBATA, PICIE, WODA, KANAPKA, ZUPA, DRUGIE DANIE); pory dnia (powtórzenie).	<p>Stopniowanie stosunku nadawcy do wyrażania treści (np. lubię/nie lubię + bardzo).</p> <p>Stosowanie mimiki adekwatnej do intencji wypowiedzi.</p> <p>Konstruowanie zdań zawierających opis sekwencji czynności (linia czasowa).</p>	<p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: przedstawianie własnego stanowiska Potrafi w prosty sposób wyrazić swoją opinię (ZGADZAĆ-SIĘ, NIE-ZGADZAĆ-SIĘ, TAK, NIE).</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji Potrafi wymienić znaki migowe dla nazw miesięcy, dni tygodnia i pór dnia.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Dyskusja nieformalna (z przyjaciółmi) Zapytany w sposób jasny, powolny i bezpośredni o swoje preferencje dotyczące, np. sportu, jedzenia, udziela odpowiedzi, używając ograniczonego repertuaru wyrażań.</p>

29	2	Robimy ciasto truskawkowe!	<p>Prezentacja tekst użytkowego w postaci przepisu kulinarnego - vloga. Opis produktów, potrzebnych ilości oraz sekwencji czynności potrzebnych do wykonania konkretnego dania.</p> <p>Oglądanie nagranych przepisów i tworzenie ich graficznych wersji („instrukcji rysunkowych”).</p>	<p>Słownictwo dotyczące nazwy produktów spożywczych (np. MAKA, CUKIER, MASŁO, OLEJ) i przyborów (SZKLANKA, ŁYŻKA, MISKA), i czynności (PIEC, MIESZAĆ, KROIĆ, MYĆ).</p> <p>Słownictwo dotyczące miar i wag: KILOGRAM, DEKAGRAM, GRAM.</p>	<p>Konstruowanie zdań zawierających opis sekwencji czynności (linia czasowa).</p> <p>Konstruowanie dłuższej prostej wypowiedzi monologicznej.</p>	<p>Rozumienie - (2) Rozumienie mediów wizualnych - Oglądanie komunikatów i instrukcji</p> <p>Rozumie polecenia adresowane do niego artykułowane w sposób staranny i powolny, a także potrafi stosować się do krótkich i prostych wskazówek.</p> <p>Interakcja - (1) Interakcja na żywo - Wymiana informacji</p> <p>Potrafi wyrażać liczby, ilości i koszt w ograniczonym zakresie.</p> <p>Rozumie pytania i instrukcje kierowane do niego/niej uważnie i powoli oraz potrafi stosować się do krótkich, prostych wskazówek.</p> <p>Mediacja - (1) Mediacja tekstu - Przekazywanie konkretnej informacji w nagraniach</p> <p>Potrafi wymienić w PJM nazwy, liczby, ceny i bardzo proste informacje, które dotyczą jego bezpośrednich zainteresowań (podane w PJM), jeśli rozmówca</p>
----	---	----------------------------	---	--	---	--

						miga je bardzo wolno, jasno i stosuje powtórzenia.
30	2	Posiłki z różnych stron świata - podsumowanie	<p>Oglądanie opisów jedzenia z różnych stron świata. Wyodrębnianie w nich informacji dotyczących charakterystycznych potraw kuchni narodowej (ew. np. świątecznej).</p> <p>Wyrażanie preferencji o jedzeniu i wrażeniach smakowych.</p>	<p>Słownictwo z zakresu topografii, wybrane kraje (zależnie od materiałów, np.: POLSKA, HISZPANIA, JAPONIA, WŁOCHY, FRANCJA).</p> <p>Słownictwo dotyczące wrażeń smakowych, SMAK (SŁODKI, SŁONY, GORZKI, OSTRY), uzupełnienie leksyki dot. potraw (np. SUSHI, HOT-DOG, HAMBURGER, MAKARON, PIZZA, CIASTO, CZEKOLADA itp.) wyrażanie preferencji: SMACZNY/NIESMACZNY.</p>	<p>Lokalizacja obiektów w przestrzeni z uwzględnieniem relacji między nimi, trzymanie punktu/obszaru odniesienia, np. na mapie.</p> <p>Intensyfikacja cech poprzez gradację, np.: słodki/słodszy/najsłodszy.</p>	<p>Rozumienie - (2) Rozumienie mediów wizualnych - Oglądanie programów telewizyjnych oraz nagrań</p> <p>Potrafi wyłowić konkretne informacje, np. o miejscu i czasie, z krótkiego nagrania dotyczącego znanych codziennych tematów, jeśli są podane w sposób wolny i jasny.</p> <p>Produkcja - (1) Wypowiedź na żywo - Wypowiedź monologowa: opisywanie doświadczeń i przeżyć Potrafi zamigać, co lubi, a czego nie lubi.</p>